

Veronika Silvija Bogotā (dzim. Pastare)

09.05.1953. – 22.03.2015.

Ir sāpe, kas sirdī,
Ir sāpe, kas zemē,
Ir sāpe, kas debesīs,
Kliedz.
(J.Anmanis)

22.martā pēc smagas slimības, nesagaidot savas 62.dzimšanas dienas pavasara ābeļziedu sveicienu, pa Mūžības taku aizgājusi ilggadējā Priekuļu pamatskolas matemātikas skolotāja Veronika Silvija Bogotā – mūsu darbīgā, devīgā un atsaucīgā kolēģe, prasmīgā un skolēnu cienītā skolotāja un audzinātāja ļoti daudzām izlaiduma klasēm.

Skolotāja Veronika bija pirmais bērns saviem vecākiem Jurim un Annai, kas ieaudzināja meitā mīlestību pret darbu un apzinīgumu pienākumu veikšanā. Pēc Preiļu 1.vidusskolas absolvēšanas Veronika Silvija Bogotā uzsāka darba gaitas, no 1972.gada strādājot Priekuļu pamatskolā. Jau strādājot skolā, viņa absolvējusi Daugavpils Pedagoģiskā institūta Fizikas un matemātikas fakultātes Neklātienes nodaļu.

Skolotāja vienmēr bijusi darbīga sabiedriskajā dzīvē – viņas vadībā tika nodibināts sabiedriskais centrs „Nianse”, kas realizējis vairākus projektus Saunas pagasta iedzīvotāju labā: „Spodrības telpa” mazturīgajiem pagasta ļaudīm, rotaļu un atpūtas laukuma, plašās puķudobes iekārtošana pie Priekuļu pamatskolas, Atpūtas un sporta trenāžieru zāles iekārtošana...

Skolotājai Veronikai bija devīga sirds – neviens no viņas mājām vai dārza neaizgāja tukšām rokām – mūs ik gadus priecējusi viņas dāliju kolekcija, visi gardām mutēm nogaršoja ne vienu vien viņas cepto torti. Vienmēr saņēmām padomu un priecājāmies par viņas iniciatīvu un pašizliedzību ikvienā darba vai svētku jautājumā.

Kā lai pieņem to, ka vairs neredzēsīm savā pulkā šo enerģisko cilvēku? Tikai ar domu, ka mums, palicējiem – tostarp ģimenei –, jāturpina viņas lolotās idejas, jāiedvesmojas sabiedriskajā līdzdalībā un jāveido dzīve skaistāka un labāka – kā to vienmēr darījusi mūsu Veronika. Kamēr esam šeit, kamēr esam uz zemes. Radošie, darbīgie, iedvesmojošie kopābūšanas mirkļi allaž sildīs mūsu sirdis atmiņās.